

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Pf.II.20.004/2024/8/I.

A felperes: Felperes1

(Cím2.)

A felperes képviselője: dr. Miklós Márton egyéni ügyvéd

(Cím5)

Az I.r. alperes: Alperes1

(Cím1.)

A II.r. alperes: Alperes2

(Cím3.)

Az alperesek képviselője: dr. Berta Zsolt Róbert ügyvéd

(cím6)

A per tárgya: jognyilatkozat pótlása

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Veszprémi Törvényszék

4.P.20.550/2023/11/III.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

felperes, 12. sorszám

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a Cg. Cégbjegyzékszám1 cégbjegyzésközlőn nyilvántartott felperesnek a II.r. alperes 2020. október 19. napjától a tagja és önálló cégbjegyzési joggal rendelkező ügyvezetője.

[2] A felperes 2023. május 26-i taggyűlésének napirendjén szerepelt a taggyűlés tisztségviselőinek megválasztásán túl a 2022. évi beszámoló jóváhagyása és az eredmény felhasználásáról való döntés, valamint a II.r. alperes ügyvezetői tisztségből történő visszahívása. A taggyűlésen a II.r. alperes meghatalmazott képviselőjeként az I.r. alperes volt jelen.

[3] A taggyűlésen az 1/2023. (V. 26.) számú taggyűlési határozattal jegyzőkönyv-hitelesítőnek Személy1-t és az I.r. alperest választották meg, majd a 3/2023. (V.26.) taggyűlési határozattal a II.r. alperest a taggyűlés a meghozatal napjával ügyvezetői tisztségéből visszahívta.

[4] Az I.r. alperes a taggyűlést követően a jegyzőkönyv hitelesítését megtagadta, azt nem írta alá.

[5] A felperes 2023. június 1. napján változásbejegyzés iránti kérelmet terjesztett elő a Veszprémi Törvényszék Cégbíróságánál, melyben kérte a 2023. május 26. napján megtartott taggyűlésen visszahívott II.r. alperes ügyvezetői jogviszonya megszűnésének bejegyzését. A Veszprémi Törvényszék Cégbírósága Cg.Cégbjegyzékszám1/25. számú végzésével – eredménytelen hiánypótlást követően – a felperes változásbejegyzés iránti kérelmét elutasította. A másodfokon eljáró Győri Ítéltábla a cégbíróság végzését hatályon kívül helyezte, az új eljárásban a cégbíróság ismételten felhívta a felperest, hogy csatoljon olyan okiratot, amely a társaság döntésének megfelelően mindkét jegyzőkönyv-hitelesítő aláírását tartalmazza, vagy csatoljon olyan taggyűlési jegyzőkönyvet, amelyben a megválasztott jegyzőkönyv-hitelesítő és a jegyzőkönyvet aláíró jegyzőkönyv-hitelesítő személyében ellentmondás nem merül fel. A felperes a hiánypótlási felhívásnak nem tett eleget, ezért a cégbíróság a Cg.Cégbjegyzékszám1/34. számú végzésével a változásbejegyzés iránti kérelmet ismételten elutasította, ami ellen a felperes fellebbezést nyújtott be.

[6] A felperes módosított keresetében kérte, hogy a bíróság a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (Ptk.) 1:5. § (2) bekezdése és a Ptk. 3:193. § (2) alapján ítéletével pótolja az I.r. alperesnek a 2023. május 26. napján megtartott taggyűlési

jegyzőkönyv-hitelesítő minőségben tett nyilatkozatát (aláírását) és ennek tűrésére kötelezze a II.r. alperest.

[7] Előadta, hogy az I.r. alperes a jegyzőkönyv-hitelesítést alapos ok nélkül, a II.r. alperes utasítására tagadta meg, amellyel az alperesek a taggyűlésen elfogadott 3/2023. (V. 16.) taggyűlési határozatnak a cégjegyzéken való átvezetését kívánták meggátolni. A változásbejegyzési eljárás során a cégbíróság hiánypótlási felhívásának az I.r. alperes aláírásának megtagadása miatt nem tud eleget tenni, ezért az I.r. alperes joggal való visszaélése másként nem hárítható el, mint hogy a bíróság ítéletében pótolja a jegyzőkönyv-hitelesítői minőségben tett aláírását. A Ptk. 1:5. § alapján nem kizárólag jognyilatkozat pótlására kerülhet sor, hanem a jogszabály nyilatkozat pótlását teszi lehetővé, vagyis, ha esetleg a jegyzőkönyv-hitelesítő nyilatkozata nem minősül jognyilatkozatnak, attól még az egyszerű nyilatkozat pótlásának helye lehet.

[8] Mivel jegyzőkönyv-hitelesítőnek csak tag választható meg, emiatt az I.r. alperes a II.r. alperes, mint tag nevében gyakorolja ezen jogosultságát, ezért szükséges, hogy a II.r. alperest a bíróság kötelezze az ítélet tűrésére.

[9] Az alperesek alaki védekezésükben a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján kérték az eljárás hivatalbóli megszüntetését, mert a keresetlevelet a Pp. 176. § (1) bekezdés b) pontja alapján már vissza kellett volna utasítani. A felperes a cégbíróság döntését fellebbezéssel is támadta, vagyis ugyanazon jogvita tekintetében két párhuzamos eljárás folyik, amelyekben a felperes egymással ellentétes álláspontot fejtett ki. A cégbíróság előtti érvelése szerint elegendő egyetlen jegyzőkönyv-hitelesítő aláírása, míg a perben ezzel ellentétes hivatkozással kérte az aláírás bírói ítélettel történő pótlását.

[10] Az alperesek érdemben a kereset elutasítását kérték. Vitatták, hogy az I.r. alperes alaptalanul tagadta volna meg a jegyzőkönyv-hitelesítést. Álláspontjuk szerint ennek oka az volt, hogy a taggyűlés többször megszakadt, amelyet a jegyzőkönyv nem tartalmaz, továbbá az írásba foglalt jegyzőkönyv hiányos, ugyanis az I.r. alperes a napirendi pontok kiegészítését is javasolta a taggyűlésen, amelyről ugyan a taggyűlés nem döntött, de a döntés elmulasztását sem tartalmazta a jegyzőkönyv.

[11] Arra is hivatkoztak az EBH2003. 935. jogesetben írtakra utalással, hogy a taggyűlési jegyzőkönyv hitelesítése nem tekinthető jognyilatkozatnak, így a Ptk. 1:5. § alapján annak bírói ítélettel való pótlásának sincsen helye. Állították továbbá, hogy a bíróság az I.r. alperes helyett nem tudja hitelesíteni a jegyzőkönyvet, mert nem tud meggyőződni arról – még bizonyítás felvételét követően sem –, hogy a jegyzőkönyv tartalma valóban megfelelt-e a taggyűlésen történteknek. Azzal is védekeztek, hogy a felperes által pótolni kért nyilatkozat nem a jogszabály által megkövetelt nyilatkozatnak minősül, ugyanis a jogszabály csupán egy jegyzőkönyv-hitelesítőként megválasztott tag aláírását tekinti szükségesnek, amely jelen esetben is megvalósult. Vitatták, hogy a felperesnek különös méltánylást érdemlő magánérdekét sértené az aláírás elmaradása, továbbá azt is, hogy az érdeksérelem ne lenne másképp elhárítható. Ez utóbbi kapcsán arra hivatkoztak, hogy a felperesnek módjában állt volna újabb taggyűlést összehívni, amelyen ismételten meg lehetett volna hozni ugyanolyan tartalmú döntést, ezáltal a jegyzőkönyv hitelesítéssel kapcsolatban felmerült aggály elhárítható lett volna.

[12] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest az alperesek perköltségének megfizetésére.

[13] Az eljárás megszüntetése iránti kérelmet a 11/I. sz. végzésével elutasította, azzal, hogy a folyamatban volt változásbejegyzési eljárás perakadályt nem képezett, a két eljárásban ugyan lényegében azonos ténybeli alapon, de eltérő tartalmú igényt érvényesített a felperes. A változásbejegyzési eljárásban jognyilatkozat pótlására a cégbíróság nem jogosult, így nem volt megállapítható, hogy a perbeli igény polgári nemperes eljárásban lenne érvényesíthető.

[14] A kereset érdemét tekintve elfogadta az alperesek azon érvelését arra, hogy a Ptk. 1:5. § (2) bekezdése több konjunktív feltételt tartalmaz, amely bármelyikének hiánya esetén a nyilatkozat ítélettel való pótlásának nem lehet helye.

[15] A jognyilatkozat fogalmát illetően - az EBH2003. 935. számú döntvényben kifejtettekkel azonosan – rámutatott, hogy az a jogalany jogi következményeket, jogi hatást kiváltó akaratelhatározásának kifejezésre juttatása. Ezzel szemben a hitelesítés annak igazolása, hogy az okirat megfelel az elhangzottaknak, vagyis egy jegyzőkönyv hitelesítése önmagában akaratnyilatkozatnak nem tekinthető, s joghatása az okirat bizonyító erejének keletkeztetése.

[16] A jegyzőkönyv hitelesítése tehát nem magának a joghatás kiváltásának az eredője, ugyanis joghatása az ügyvezető visszahívása vonatkozásában is a taggyűlési jegyzőkönyvbe foglalt határozatnak és nem magának a jegyzőkönyvnek, mint okiratnak van. A jegyzőkönyv-hitelesítő aláírása a jegyzőkönyv alaki kellékei körébe tartozik, vagyis a cégeljárásban való felhasználás egyik formai kelléke, ettől függetlenül azonban a jegyzőkönyv-hitelesítő aláírása, mint nyilatkozat nem tekinthető olyan cselekménynek, amely maga kiváltaná a jegyzőkönyvben foglalt határozathoz kapcsolható joghatást. Ebből következőleg a jegyzőkönyv-hitelesítés nem tekinthető jognyilatkozat tételnek.

[17] A Ptk. 1:5. § (2) bekezdésének szövege az rPtk. 5. § (3) bekezdésében írtaktól valóban eltér, mert nem jognyilatkozatnak, hanem nyilatkozatnak a pótlását teszi lehetővé. Érdemi változást a normaszöveg különbség azonban nem eredményez, mert a bíróság a Ptk. 1:5. § alkalmazása során valamennyi feltétel vonatkozásában azt vizsgálja, hogy milyen jogi hatást vált ki az elmaradó nyilatkozat, ehhez képest állapítható meg az, hogy az nyomós közérdeket, vagy különös méltánylást érdemlő magánérdeket sért-e, illetve, hogy az a jogsérelem másként elhárítható-e. A jogirodalom szerint is változatlanul kiinduló feltétel, hogy jogszabály (és nem szerződés) által megkívánt jognyilatkozatról legyen szó. Tartalmilag tehát a Ptk. 1:5. § (2) bekezdése továbbra is a jognyilatkozat pótlásának eszköze.

[18] A bírói gyakorlatban sem ismert olyan értelmezés, amely szerint a Ptk. 1:5. §-ában írt nyilatkozat pótlása szélesebb körben foghatna helyt, mint az rPtk. hatálya alatt. Eleve szűkítő feltétel magában a normaszövegben szereplő „jogszabály által megkívánt nyilatkozat” fogalma, és a bírói gyakorlat továbbra is egységes abban, hogy a jogszabály által megkívánt

valamennyi nyilatkozat ítélettel nem pótolható, így például a jogszabály által megkívánt szerződéses nyilatkozat ítélettel való pótlására továbbra sincsen lehetőség (PJD2016.23.).

[19] A törvényszék szerint fogalmilag kizárt, hogy egy tény tanúsítása vonatkozásában a bíróság ítéletével pótoljon erre vonatkozó ténynyilatkozatot. A ténytanúsítás kizárólag a tanúsító tudomásához képest történhet meg és még a polgári perben felvehető bizonyítás sem lehet alkalmas arra, hogy valamennyi ilyen körülményről a bíróság meggyőződjék, s kiváltképp nem lehet a jognyilatkozat pótlásának oka az, hogy a tagok közötti véleménykülönbség folytán valamely kérdésben nem tudtak döntést hozni. Ha a felperes tagjai között fennálló ellentét miatt a társaság működésképtelen helyzetbe kerülhet, annak megoldása végső soron törvényességi felügyeleti eljárásra tartozik, de arra nem kerülhet sor, hogy a társaság valamennyi döntése vonatkozásában az azt blokkoló tag nyilatkozatának pótlását a bíróság ítéletével kényszerítse ki.

[20] Ezen feltételek megléte hiányában az elsőfokú bíróság valamennyi további jogszabályi feltétel vizsgálatát, mint szükségtelent mellőzte, így annak bizonyítását is, hogy ténylegesen milyen okból tagadta meg az I.r. alperes a jegyzőkönyv hitelesítését és arról sem foglalt állást, hogy ez joggal való visszaélésnek minősül-e, és egyúttal különös méltánylást érdemlő magánérdeket sért-e.

[21] A rendelkezésre álló peranyag alapján azt is megállapította, hogy a jognyilatkozat pótlásának további feltétele is hiányzott azáltal, hogy a felperes meg sem kísérelte a társasági határozat ismételt taggyűlésen való meghozását. Hangsúlyozta, hogy a jognyilatkozat pótlása csak végső jogi eszköz lehet, minden más megoldáshoz képest szubszidiárius, vagyis amennyiben létezik objektíve alkalmas jogintézmény az állított jogsérelem elhárítására, akkor annak eredménytelen megkísérléséig nem lehet helye a jognyilatkozat pótlásának. Márpedig az csupán a felperes vélekedése volt, hogy egy ismételten összehívott taggyűlésen sem lehetne a jegyzőkönyv-hitelesítést elérni, ugyanis nem vitatottan ilyen tartalommal ismételt taggyűlés összehívására nem került sor.

[22] Az elsőfokú bíróság a nem tartotta szükségesnek a változásbejegyzést elutasító végzéssel szembeni jogorvoslat elbírálásának bevárását, mert ha a másodfokú bíróság a változásbejegyzés iránti kérelemnek helyt ad, akkor a kereset azon okból is alaptalan lenne, hogy más módon is elhárítható volt az állított jogsérelem; míg a cégbíróság elsőfokú végzésének helybenhagyása esetén sem teljesül a Ptk. 1:5. § (2) bekezdésben megkövetelt valamennyi feltétel.

[23] Az elsőfokú ítélettel szembeni fellebbezésében a felperes annak megváltoztatásával a keresetének való helytadást és az alperesek első- és másodfokú perköltségben marasztalását kérte.

[24] Álláspontja szerint a törvényszék a Ptk. 1:5. § (2) bekezdés szövegének téves jogértelmezésével jutott az ítéleti döntésére. Az ebben szereplő „nyilatkozat” szó ugyanis megszakította a közvetlen tartalmi és fogalmi kapcsolatot a Ptk. 6:4. § (1) bekezdés szerinti „jognyilatkozat” fogalmával, a „nyilatkozat” fogalom kritériumait pedig kizárólag a Ptk. 1:5. § (2) bekezdés írja körül.

[25] A hitelesítés, a hitelesítői minőségben tett aláírás a külvilág számára tett nyilatkozat, ami tanúsítja a dokumentumban foglaltak jogszabályban rögzített kérdésekben való valódiságát. A Ptk. 3:193. § (1) bekezdése sorolja fel a taggyűlési jegyzőkönyvben szükségképpen rögzítendő tényeket, míg a levezető elnök jogosult dönteni arról, hogy ezeken kívül mi az, amit a jegyzőkönyv számára fontosnak tart.

[26] Az EBH2003.935. eseti döntésben megjelent álláspont a perbelitől eltérő tényállású ügyben született, ezért nem alkalmazható.

[27] A jegyzőkönyv-hitelesítőnek megválasztott I.r. alperes a Ptk. 3:193. § (2) bekezdése alapján köteles lett volna a taggyűlési jegyzőkönyvet aláírni, ennek megtagadásával a felperes különös méltánylást érdemlő magánérdekét sértette, mert így nem tudott érvényt szerezni a taggyűlésen elfogadott határozatoknak, ez az érdeksérelem pedig máshogy nem volt elhárítható.

[28] Állította, hogy az elsőfokú bíróságnak lett volna lehetősége bizonyítást felvenni a Ptk. 3:193. § (1) bekezdésében írt tények, körülmények fennálltáról, így lehetett volna mód a taggyűlésen hozott határozatot tartalmazó jegyzőkönyv-kivonat készítésére, ami a változásbejegyzési eljárásban joghatás kiváltására alkalmas.

[29] Hivatkozott arra is, hogy a taggyűlés megismétlése fogalmilag lehetetlen lett volna az eredeti határozat szerinti egyező tartalommal történő döntés elfogadására, azaz az érdeksérelem elhárítására, mert egy megismételt taggyűlés esetén Alperes2 ügyvezetői tisztsége jóval későbbi időpontban szűnne meg.

[30] Az alperesek fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

[31] Az ítéltábla a törvényszék által megállapított tényállást hivatalos tudomása alapján azzal egészíti ki, hogy a Veszprémi Törvényszék Cg. Cégjegyzékszám1/34. szám alatti végzését a Győri Ítéltábla a 2024. február 20-án kelt Cgf. II. 47.017/2023/2. számú végzésével megváltoztatta és elrendelte a 2023. június 1. napján Cg.19. sorszám alatt benyújtott változásbejegyzési kérelem szerinti adat cégnyilvántartásba bejegyzését. A Veszprémi Törvényszék Cégbírósága a Cg.Cégjegyzékszám1/40. számú, 2024. február 29-én kelt végzésével a változást bejegyezte.

[32] A fellebbezés alaptalan.

[33] Az elsőfokú bíróság a fenti kiegészítéssel helyes tényállást állapított meg, érdemi döntésével az ítéltábla is egyetért, a fellebbezésben írtak kapcsán a következőkre mutat rá.

[34] Önmagában helytállóan utalt arra a felperes, hogy a Ptk. 6:4. § (1) bekezdése a kötelmek közös rendelkezéseinek élén a jognyilatkozat fogalmát definiálja, míg a Ptk. 1:5. § (2) bekezdése a jogszabály által megkívánt nyilatkozat pótlásának a szabályát rögzíti. Ennek a

különbségtételnek azonban a jogvita elbírálása szempontjából nem volt jelentősége, mert a (jog)nyilatkozat pótlása körében a jogalkotó egyértelműen nem kívánt szakítani az 1959. évi IV. tv. (rPtk.) szabályozása körében kialakult elvekkel és bírói gyakorlattal, ebben a vonatkozó jogirodalmi álláspontok szerint is egyetértenek.

[35] A jogszabály által megkívánt nyilatkozat visszaélésszerű megtagadásának tilalmát a Ptk. az 1:5. § (2) bekezdésében szabályozza mint ún. általános jelentőségű, konkrét tényállást. Az itt meghatározott tényállás a jog visszaélésszerű gyakorlásának egy olyan tipikus, konkrét, mulasztásos esete, amely általános jelentősége révén a jogalkotó szerint a bevezető rendelkezések közé sorolandó. A tényállás a következő fogalmi elemekből áll: a nyilatkozattétel a fél alanyi joga, nem kötelezettsége; a nyilatkozattételt jogszabály kívánja meg; a nyilatkozattételt a fél visszaélésszerűen tagadja meg; a fél ezzel nyomós közérdeket vagy különös méltánylást érdemlő magánérdeket sért; az érdeksérelem másképpen nem hárítható el. A norma joghatása pedig az, hogy a tényállás megvalósulása esetén a bíróság a nyilatkozatot – mérlegelése alapján – ítéletével pótolhatja.

[36] Ehhez képest a Ptk. 6:4. §-ban fogalt szabályozás alapját az adta, hogy a jognyilatkozatok általános szabályai leggyakrabban a szerződések jogában köszönnek vissza, hiszen a szerződés maga nem más, mint joghatás kiváltására irányuló két- vagy többoldalú jognyilatkozat. Ennek következménye, hogy sok esetben a különös szinten megfogalmazott szabályok – szerződések általános szabályai – bizonyos értelemben az absztrakt formára – a jognyilatkozatokra is – kihatnak, visszahatnak: erre utal a 6:9. §, mely szerint a jognyilatkozat hatályára, érvénytelenségére, hatálytalanságára a szerződések általános szabályait kell megfelelően alkalmazni (2013. évi V. tv. a Polgári Törvénykönyvről Kommentárja; főszerkesztő: Csehi Zoltán; Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Kft., 2021.).

[37] A Ptk. 1:5. §-hoz fűzött miniszteri indokolás szerint a jogszabály által megkívánt jognyilatkozatnak bírósági ítélettel történő pótlása erőteljes beavatkozás a magánautonómia körébe. Az alkalmazás kivételességét már az a tény is segíti, hogy jelentősen csökkent azoknak a jogszabályoknak a száma, amelyek jognyilatkozat adását kívánják meg. Természetesen vannak olyan helyzetek, amelyekben jognyilatkozat megtagadásának formájában a joggal való visszaélés fogalmilag kizárt. Ez állapítható meg mindenekelőtt az illető jogalany diszkrecionális jogkörébe tartozó jognyilatkozatok megtagadásával kapcsolatban.

[38] A Ptk. 1:5. § Kommentárja (WoltersKluwer, Complex Jogtár) kiemeli, hogy a Ptk. fenntartotta azt az elvi lehetőséget, hogy a bíróság ítélettel pótolhassa a jogszabály által megkívánt és visszaélésszerűen megtagadott jognyilatkozatot, és nem változtatott annak feltételein sem. Ilyen esetben a joggal való visszaélés mulasztás formájában valósul meg. Változatlanul kiinduló feltétel, hogy jogszabály (és nem szerződés) által megkívánt jognyilatkozatról legyen szó (Kúria Pfv. 21.793/2017/6., BH1985. 56., BH2012. 219.). Szerződésben vállalt jognyilatkozat megtagadása a Ptk. szerint is szerződésszegés (Ptk. 6:184. §), ugyanúgy, mint az 1959-es Ptk. 295. §-a szerint, ezért a jognyilatkozat a Ptk. 5. § (2) bekezdés alapján nem pótolható (Kúria Pfv. 21.312/2016/3., PJD2016. 23., BH2013. 70., BH1985. 56., BDT2012. 2702.).

[39] A Ptk. 1: 5. § szerinti normatív tartalommal bíró rendelkezés azt teszi lehetővé, hogy a bíróság ítéletével pótolja a jogszabály által megkívánt jognyilatkozatot, ha a joggal való visszaélést a jognyilatkozat megtagadása valósítja meg (A polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi v. törvény és a kapcsolódó jogszabályok nagykommentárja I-IV.; szerkesztő. Osztovits András; Opten Kft 2014.).

[40] A fentieket a perbeli esetre vonatkoztatva az ítéltábla szerint a jogvita elbírálásánál az egyik alapvető szempont az volt, hogy ha a nyilatkozat joghatás kiváltására alkalmatlan, akkor annak pótlása sem tudja elhárítani az állított érdekséreelmet. Ennek megfelelően helytállóan hivatkozott az elsőfokú bíróság az EBH. 2003.935. szám alatti elvi döntésre.

[41] Emellett nem volt figyelmen kívül hagyható az sem, hogy a Ptk. 1:5. §-ban szabályozott jognyilatkozat bíróság általi pótlása egyfajta „ultima ratio”, azaz, ha a sérelem valamilyen más módon: perindítással, peres vagy nemperes eljárásban jogorvoslati kérelemmel elhárítható, akkor a felperesi kereset jogalapját adó jogszabályhely alkalmazását lehetővé tevő konjunktív feltételek nem teljesülnek. A jognyilatkozat pótlása iránti perben tehát a bíróság feladata az említett konjunktív feltételek fennállásának a vizsgálata azzal, hogy bármely feltétel hiánya esetén a nyilatkozat nem pótolható, az a kereset elutasítását eredményezi (Kúria Pfv.20.528/2021/5.; BH.2022.102).

[42] A jelen esetben a felperes keresetben hivatkozott sérelmét kiküszöbölte az, hogy a 3/2023. (V.26.) taggyűlési határozaton alapuló változást a cégbíróság a Cg.Cégjegyzékszám1/40. számú, 2024. február 29-én kelt végzésével a cégjegyzékbe bejegyezte.

[43] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[44] Az alperes a másodfokú eljárásra perköltséget nem számított fel (Pp. 81. §), ezért erről az ítéltábla a Pp. 82. § (3) bekezdése értelmében nem határozott.

Győr, 2024. május 16.

dr. Szalay Róbert sk.

dr. Kovács Zsolt sk.

dr. Konarik Attila sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró